

16 Százezer kilométer könyv

Több mint négy eszendővel ezeőt indult el hódító útjára az első villamoskocsira berendezett mozgókönyvtár, hogy a külterületen és a peremvárosokban terjessze a kultúrát. Azóta három villamoskönyvtár „közlekedik” menetrendszerű pontossággal és ennek az intézménynek is nagy érdeme van abban, hogy a külterületi dolgozók deklarációjuk és fizetésük helyett igazi irodalmat olvasnak.

Alkalmi statisztikusok kiszámították, hogy a három mozgókönyvtár eddig százezer kilométernyi utat tett meg. Ennek a „jubileumnak” az alkalmából kerestük fel munkahelyén az 1-es számú mozgókönyvtárt, a Közvágóhíd előtti téren.

A könyvtárrá átalakított villamoskocsi polcain a szemléltető képek összhangban vannak az alattiuk elhelyezett könyvekkel. A nagy forradalom irodalma felett Sztálin híres képe Leninnel. Külön csoportosulnak a békekönyvek, a nagy honvédő háború írásai.

MIT OLVAS A MOZGÓVILLAMOS KÖZÖNSÉGE?

Kezdődik a könyvtár hiva-los órája. Egymásután jönnek a bérlek (naponta három fillérbe kerül a bérlet, diákoknak másfél fillérbe!). Böngészni ingyen is lehet.

Fiatal diák az újonnan érkezett könyvek között lapozgat. Aztán elviszi Szedih: „Kozákok” és Avgyjejev: „Nyajak az úton” című művét. U. János mozdonyvezető haladó hagyományaink remekművei között kutat, majd kiválasztja Mikszáth „Eladó birtok” című regényét, Móricz Zsigmond „Sárarany”-át és Krudy „Vörös postakocsi”-ját. B. András hivatásos katona sokáig válogat, majd elviszi Makarenko „Új ember” című művét és Karakievics „Tavas az Oderán” c. alkotását. P. Istvánné, két kis kergyerekeivel keresi fel a könyvtárt. Tanácsot kér a könyvtárostól, hogy mit olvasson, majd közösen kiválasztják a következő három könyvet. Pjün: „Hogyan lett az ember óriás”, Karinthy Ferenc: „Közüvészek” és Veres Péter: „Három nemzedék”.

Kis úttörő lány partizánkönyvet kér. Végül több könyvet visz el, köztük Versigora: „Tiszta lelkiismeretű emberek” című nagyszerű munkáját.

OLVASÓ-ANKÉT A VILLAMOSON

Időnként olvasóankétot tart a könyvtáros. Az érdekes előadást érdekes hozzászólások kísérik. A könyv nemcsak „hához jön”, hanem a Szabó Ervin Fővárosi Könyvtár vezetősége arról is gondoskodik, hogy a felvilágosító munka ne lankadjon. Mindig a legaktuálisabb problémákról folyik a

vita. Ime: októberben a nagy forradalom irodalma. November: Milyen könyveket és füzeteket olvassunk a békeharcról. Decemberben Vörösmartyról és műveiről tartott előadást a könyvtáros. A környék fizikai dolgozói rendkívüli értelmességgel és tájékozottsággal szölköztek hozzá Vörösmarty műveéhez. Az érdeklődés annyira felduzzadt, hogy ebben a pillanatban a költőnek minden műve „kézben van”. (Több mint hatézer könyv sorakozik a kocsiban; a gyakran olvasott művek több példányban is megvannak.)

Mint érdekességet emlíjük, hogy az olvasóankéton néha egészen fiatal diákok és diáklányok (10—12 évesek) is részt vesznek és nagy tájékozottságról tanuskodnak.

VILLAMOS, AHOL SENKI SEM „BLICCEL”

Daku Elek kocsivezető az első percél kezdve a mozgókönyvtáron teljesít szolgálatot.

— Öröm nézni — mondja —, mennyre szeretik az embereink a könyvet. Először csodálkozva, majdnem idegenkedve nézték a könyvesvillamost. Sokan azt sem tudták, micsoda, fel akartak szállni. De aztán megszerették bennünket és megszerették a könyveinket.

Tréfálkozva kérdezzük: — Bliccelés van ezen a villamoson?

Mosolyogva válaszol:

— Egy-egy srác néha felkapaszkodik potyautasnak, amikor hazafelé megyünk, de az olvasóinkkal nincs baj. Pontosan visszahozzák a könyveket, hogy újakat kapjanak helyettük.